

Слово Боже (на неділю)

Апостол: 1 Кор. 125 зач. 1, 18-24.

Браття, слово про хрест – глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа. Писано бо: Знищу мудрість мудрих, і розум розумних звезду нінащо. Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього? Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу? А що світ своєю мудрістю не пізнав Бога в Божій мудрості, Богові угоднo було спасти віруючих глупотою проповіді. Коли юдеї вимагають знаків, а греки шукають мудрости, ми проповідуємо Христа розп'ятого – ганьбу для юдеїв і глупоту для поган, але для тих, що покликані – чи юдеїв, чи греків – Христа, Божу силу і Божу мудрість.

Євангеліє: Йо. 60 зач. 19, 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

В той час первосвященики і старші зібрали раду на Ісуса, щоб його вбити, і привели його до Пилата, кажучи: Візьми і розпни його! Каже їм Пилат: – Візьміть його ви й розпніть, бо я ніякої вини не нахожжу в ньому. Юдеї йому відповіли: – У нас є закон, і за законом він мусить умерти, бо він зробив себе Сином Божим. Як Пилат почув те слово, налякався ще більше. Вернувся він ще раз у Преторію й каже Ісусові: – Звідкіля ти? Ісус не дав йому одвіту. Каже йому Пилат: – Зі мною не розмовляєш? Хіба не знаєш, що я маю владу відпустити тебе, і маю владу розп'яти тебе? Відповів Ісус: – Ти не мав би наді мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Тому, хто мене тобі видав, має більший гріх.

Пилат, почувши те слово, вивів Ісуса і сів на судилищі, на місці, що зветься Літостротон, по-єврейськи – Гаввата. А був то день, коли пригтовляли Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: – Ось цар ваш. Ті закричали: – Геть! Геть із ним! Розпни його! Пилат каже їм: – Царя вашого розп'яти? Первосвященики відповіли: – Нема у нас царя, крім кесаря! І видав його їм на розп'яття. Взяти вони Ісуса; і несучи свій хрест, він вийшов на місце, зване Череп, по-єврейськи Голгота. Там його розп'яли і з ним двох інших з одного й з другого боку, Ісуса ж посередині. Пилат велів зробити напис і прибити на хресті. Написано було: «Ісус Назарянин цар юдейський». Багато з юдеїв читали той напис, бо місце, де був розп'ятий Ісус, було близько міста. Писано було по-єврейськи, по-грецьки і по-римськи.

При хресті Ісуса стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Коли Ісус побачив матір і учня, якого він любив, що стояв біля неї, сказав до матері: – Жено, ось син твій. Потім каже до учня: – Ось мати твоя. І від тієї хвилини учень узяв її до себе. По тому Ісус, знаючи, що все совершилось, щоб збулося Писання, мовив: – Жажду.

Скуштувавши оцту, Ісус сказав: – Совершилось. І схиливши голову, віддав духа. Тому що то була п'ятниця та щоб тіла не лишилися в суботу на хресті, бо був Великдень тієї суботи, юдеї просили Пилата, щоб переламали їм голінки і їх зняли. Вояки прийшли й переламали голінки першому і другому, що були з ним розп'яті. Та коли приступили до Ісуса і побачили, що він уже помер, голінок йому не ламали, але один з вояків проколов йому списом бік і зараз же потекла кров і вода. І той, який бачив, свідчить те, і свідчення його правдиве; і він знає, що говорить правду, щоб ви теж увірували

Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста

Тропар, глас 1: Спаси, Господи, людей Твоїх * і благослови насліддя Твоє, * перемоги благовірного народові на супротивників даруй * і хрестом Твоїм * охорони люд Твій.

Кондак, глас 4: Вознісся Ти на хрест волею Своєю. * Новому людові Твоєму, що Твоє ім'я носить, * даруй щедроти Твої, Христе Боже. * Возвесели силою Твоєю благовірний народ, * перемоги на супротивників дай йому, * що за посібник має Твоє оружжя миру, непоборну перемогу.

Радіє вселенна. Костянтин Великий став служителем святого хреста, а віра Христова стала ширитися світом і всі славили ім'я Спасителя. Минули довгі роки страждань, просякла земля кров'ю мучеників і ось тепер ця кров зродила посів свободи – вже не під землею, а над нею царює святий хрест, уже всі: і могутній цар, й убогий нуждар, — спішать до його підніжжя, і всюди чути пісню перемоги, всюди дякують Господеві і співають: “Слава Тобі, що показав нам світло!”

І лишень там, де святий хрест став джерелом нашого спасіння, у Єрусалимі, було сумно і печально. Бо хоч там і багато народу стало сповідниками Христової віри, і хоч імператор Костянтин повернув місту давню назву — “Єрусалим”, однак усі святі місця, де проповідував, зцілював і страждав Христос Спаситель, були збещені божками і всякою поганською скверною. Аж ось стара, майже вісімдесятилітня мати Костянтина цариця Олена приїхала до Єрусалиму, щоб вознести славу міста, де Спаситель звершив діло нашого відкуплення.

Пам'ять про місце, де страждав Христос Спаситель і де він висів на хресті, переходило з роду в рід. І тепер знайшлися дуже старі люди, які маленькими чули від найстаріших, що Христос був розіп'ятий на горі Голготі, а поблизу того місця був Його гріб. Та тепер на тому місці були руїни поганської божниці; а гріб святий був засипаний римлянами, які колись володіли цією землею.

Цариця Олена разом з Єрусалимським патріархом Макарієм веліли розібрати руїни поганської божниці і вивезти за місто, щоб із тої диявольської будівлі не залишилося ні одного каменя на святому місці. Потім стали копати землю і, за Божою ласкою, відкопали печеру, де був гріб Христа Спасителя, а біля печери знайшли три хрести. Не було сумніву, що один з них має бути тим, на якому страждав Христос. Але котрий із них? Було знайдено і таблицю з написом на жидівській, грецькій і латинській мовах: “Ісус Назорей, цар юдейський”, знайдено цвяхи, але не було жодної певності, котрий з трьох хрестів є деревом життя і нашого спасіння. Тоді, за порадою святого Макарія, всі три хрести занесли до одної побожної, але смертельно хворої жінки, а весь народ гаряче молив Господа, щоб Він чудом показав, який з хрестів є хрестом Його Сина. Приклали один хрест до хворої, не допомогло їй нічого, приклали другий, те саме, аж коли доторкнулася вона до третього хреста, то животворяща сила увійшла в неї, вона підвелася з ліжка цілком здорова і стала величати Господа. (Згідно з іншими джерелами, святий хрест приклали також і до одного мерця і той ожив.)

Тепер уже не було сумніву, котрий з хрестів – є хрестом Ісуса Христа. Свята Олена і святий Макарій припали до підніжжя животворящого хреста і віддали честь Тому, який на цьому хресті був розіп'ятий задля нашого спасіння. А зі всіх сторін горнувся народ, плакав і розкаювався у своїй злобі, бо всі побачили той самий хрест, який двигав Христос Спаситель і по якому стікала Його свята кров. Коли при такому велелюдному здвигу народу годі було, щоб усі поклонилися святому хресту і поцілували його, тоді патріарх Макарій зійшов на підвищення і, високо підносячи святий хрест, на всі сторони благословив ним народ, а всі припали на коліна і вголос звивали: “Господи, помилуй”.

Сьогодні Христова Церква святкує пам'ять цього “Воздвиження” і всі ми сокрушеним серцем, як колись у Єрусалимі, зі сльозами жалю і вдячності взиваємо: “Хресту Твоєму поклоняємося, Владико!” Сталося це 326 р.

Свята Олена взяла поперечну частину святого хреста зі собою до Царгорода, а повздожну частину, поміщену у срібну скриньку, веліла зберігати в Єрусалимі. Коли ж побудовано було церкву святого Воскресення Христового, то там і поклали святе хресне дерево. Маленькі частинки хреста єпископи отримували для своїх церков і всюди до цієї святині ставилися з надзвичайним почитанням.

Біля хреста було знайдено цвяхи, якими пробили були руки і ноги Ісуса Христа. Святий Амвросій, святий Єронім та інші церковні письменники стверджують, що цариця Олена веліла один Цвях вправити в корону, а другий у вуздечку коня свого сина, щоб сповнилося слово пророка Захарії. Того дня на дзвониках у коней буде написано: «Посвячене Господеві» (Зах. 14, 20).

Минуло багато років, минулася і давня християнська ревність; народ став більше служити пристрастям, аніж Богу. І тоді нависла люта хмара над Єрусалимом, перський цар Хозрой II у 614 р. захопив Єрусалим. Дуже багато народу, зокрема і тодішнього патріярха Захарію, він узяв у полон, забрав усе золото і цінності, які були в церквах, і святий хрест Господній забрав з собою до Ктезифону, одного з головних міст Персії. І лиш весь християнський світ став каятися і наvertатися до Бога, як Він допоміг імператорові Іраклію і той

успішно провадив семилітню війну з персами. Тоді рідний син Хозроя на ім'я Сирой велів убити батька, а сам, обійнявши престол, став просити в імператора Іраклія миру, який і було укладено 628 р. Сирой відпустив на волю всіх полонених християн, зокрема й патріярха Захарію, а також повернув святий хрест, що було однією з найперших умов миру.

Святий хрест спочатку переправили до Царгорода, а потім сам імператор повіз його до Єрусалиму. Прибувши сюди, він побажав сам винести святий хрест на гору, до церкви святого Воскресення Христового, і ніс його при незліченному здвигу народу. Та у підніжжя гори він зупинився і не міг навіть кроку ступити вперед. Усі здивувалися, що значить те чудо, аж ось приступає до імператора патріярх Захарій і каже так: "Не можна тобі, царю, в дорогих шатах виходити на гору, на яку Христос Спаситель в одній лиш скривавленій накидці ступав босими ногами".

Іраклій зняв свою багату одягу, зняв чоботи і в бідній одягу, босим прийняв святий хрест на рамена і тепер уже без перепон вийшов на гору, де патріярх Захарій поблагословив святим хрестом народ. Христова Церква нині також святкує пам'ять цього другого "Воздвиження", яке відбулося 14 вересня 629 р.

І. Я. Луцик, "Життя святих, «Свічачо», 2013

Розумій молитву

3. Річне коло богослужінь

Богослужіння Тріодею літургійно провадять християнина від усвідомлення власної гріховності до духовного переображення. Великому постові передують чотири підготовчі неділі: Неділя митаря і фарисея, Неділя блудного сина, М'ясопусна та Сиропусна неділі. Готуючи вірних до посту, Церква в Неділю митаря і фарисея закликає наслідувати смиренність митаря й уникати гордині фарисея. У Неділю блудного сина Церква наголошує на необхідності покаяння як повернення з «чужини» гріха до Отчого дому. У М'ясопусну неділю, коли читається Євангеліє про Божий суд (див.

а. Рухоме коло (Постова і Квітна тріоди)

Мт. 25, 31-46), Церква окреслює мету майбутнього посту – пізнати свої гріхи, висповідати їх та чинити діла милосердя. У Сиропусну неділю, або Неділю прощення, Церква закликає зробити перший крок у покаянні – взаємопрощення. Під час посту християнин стримується в їжі, однак це не самоціль, а засіб, щоб очиститися від пристрастей: «Якщо від їжі постити, а від пристрастей не очиститися, то даремний піст, бо не послужить до виправлення, а через нещирість душа уподібниться до злих демонів, котрі ніколи не їдять».

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 568

Розклад богослужінь

Понеділок 28.09 - Св. влкч. Никити.

Свщмч. Никити Будки.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Вівторок 29.09 - Св. влкч. Євфимії всехвалної

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення)

18:00 – Вечірня

 LIVE

Середа 30.09 - Св. мч. Софії і трьох її дочок:

Віри, Надії й Любови.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення)

18:00 – Вечірня

 LIVE

Четвер 01.10 - Прп. Євменія, єп. Гортинського, чудотворця.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

П'ятниця 02.10 - Свв. мчч. Трофима, Савватія й Доримедонта.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 03.10 - Субота по Воздвиженні.

Св. влкч. Євстратія і тих, що з ним.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення)

18:00 – Вечірня та Утреня **НАЖИВО від Живе ТБ** **LIVE**

Неділя 04.10 - Неділя 17-та по Зісланні Святого Духа, по Воздвиженні.

Св. ап. Кодрата, що в Магнісії.

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО від Живе ТБ**

18:00 – Вечірня, Акафіст

ПАТРІАРШИЙ
СОБОР
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

**ЗАПРОШУЄМО
У КАТЕХИТИЧНУ
ШКОЛУ!**

Щонеділі:
9.00 - Свята Літургія
10.30 - Катехизація для
дітей та дорослих

Вікові категорії:

- Дошкільнята (4 - 7 років)
п. Оля (096 584 78 44)
- Приготування до першої Сповіді та урочистого Святого Причастя (8 р +)
с. Омеляна (096 071 41 34)
- Діти після першої Сповіді (9 - 12 років)
п. Оксана (098 955 34 42)
- Старша група дітей (13 р +)
с. Клара (067 836 57 26)
- Заняття для батьків та дорослих - б. Богдан

Передшлюбні науки

Програма зустрічей:

30.09 – заручини як нагода пізнати один одного

02.10 – Таїнство шлюбу та церковне право

07.10 – потреби чоловіка і жінки

09.10 – цивільне право і шлюб; фін. грамотність

14.10 – статевість Божий дар і батьківство

16.10 – родина – домашня церква: молитовне

життя сім'ї, наука прощення

17.10 – виклики, які стають перед подружжям, та шляхи їх подолання

Душпастирі тижня

о. Андрій Боднарук - (096) 594 95 91

о. Віталій Герасимів - (096) 380 93 43

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715

рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГЦП ПАТРІАРШОГО

СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299

Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

Гришат 24

sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

† Адміністратор ерм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

Гришат 24

(067) 653-07-31

† Адміністратор ерм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна